

VOOR WIE GELOOFT IS CHRISTUS ALLES

door

ALEXANDER COMRIE

ALEXANDER COMRIE

Alexander Comrie werd geboren op 16 december 1706 in Perth, Schotland, als zoon van een Schotse procureur, Patrick Comrie, en Rachell Vause. Om onbekende redenen is hij kort vóór zijn twintigste levensjaar naar Nederland gekomen, om in Rotterdam werkzaam te zijn in de handel. Er is een vermoeden dat zijn vader hem voor de dienst des Woords had bestemd, maar mogelijk niet de kosten van zijn opleiding heeft kunnen dragen. De koopman bij wie Comrie op kantoor werkte, ontdekte dat Comries belangstelling echter niet op de handel, maar op het predikambt was gericht. Samen met enkele vrienden heeft hij het toen mogelijk gemaakt dat Comrie theologie kon gaan studeren.

Vanaf 1729 studeerde hij in Groningen en vanaf 1733 in Leiden. In 1734 promoveerde hij daar in de filosofie.

Op 1 mei 1735 werd hij bevestigd tot predikant van Woubrugge, waar hij bijna 40 jaar gestaan heeft, ondanks zeven beroepen naar elders. Hij ging met emeritaat in 1733, en is een jaar later in Gouda gestorven, Daar is hij ook begraven in de St. Janskerk.

In Woubrugge trouwde hij in 1737 met Johanna de Heyde die hem na een jaar reeds ontviel op de leeftijd van 28 jaar. Hij hertrouwde in 1741 met Maria van der Pijll. Ook zij stierf (1764), waarna hij in 1766 hertrouwde met Catharina de Reus, die hem 35 jaar heeft overleefd.

In zijn jonge leven heeft Alexander Comrie sterk de invloed ondergaan van predikers als Ebenezer en Ralph Erskine, en Thomas Boston. Deze invloed is hem zijn hele leven bijgebleven, ook in zijn theologie.

Comrie is al in zijn eigen tijd zeer bekend geworden, voornamelijk door de geschriften die hij publiceerde. Hij was daarin tolk van de velen die bezwaren hadden tegen de geest van verlichting en tolerantie die aan de universiteiten begon te heersen, en ook in de prediking merkbaar werd. Vooral keerde hij zich tegen hen die het ontvangen van het heil afhankelijk stelden van de daad van het geloof. Hij voerde hiertegen aan dat dit nu juist de ziel was van de leer der remonstranten en dat wij door de genáde van het geloof Christus worden ingelijfd, en niet door de daad van het geloof.

Comrie was in de kringen van de achttiende-eeuwse gereformeerden een zeer geliefd en veel gelezen schrijver. In zijn gemeente Woubrugge werd hij zeer geacht als herder en leraar, niet zozeer door zijn ijver in het huisbezoek, maar doordat hij zeer veel zorg besteedde aan zijn preken. Een groot aantal daarvan is ook in druk verschenen.

“Comrie behoorde tot de beste predikers van zijn tijd. Zijn preken waaraan hij veel studie besteedde, vervielen niet in de fouten van zijn meeste tijdgenoten, maar waren praktisch en doorzichtig, zonder platheid en vertoon van geleerdheid” (Christelijke Encyclopedie, deel 2).

Bron: Biografisch Lexicon voor de geschiedenis van het Nederlandse Protestantisme, deel 3, pg. 76-78.

De preek die u hierbij wordt aangeboden, is herschreven in de taal en stijl van het hedendaags Nederlands uit het boek “Verhandeling van eenige eigenschappen des zaligmakenden geloofs” (1744). Het is de vierde preek uit het boek. De preek werd eerder uitgegeven in de Reveilserie als nr. 106 (juli 1974), maar is geheel opnieuw hertaald.

-.---.---.--

VOOR WIE GELOOFT IS CHRISTUS ALLES

door

ALEXANDER COMRIE

“U dan, die gelooft, is Hij dierbaar”.
1 Petrus 2 vers 7a

Of een boom goed of slecht is, wordt aan zijn vruchten gezien. Want een goede boom brengt goede vruchten voort en geen slechte; en een slechte boom brengt slechte vruchten voort en geen goede. Dit leert Jezus duidelijk als hij in Mattheüs 7:20 zegt: ‘Aan hun vruchten zult u ze kennen.’ Zo is het ook met de mensen. Zij kunnen voor zichzelf en voor anderen uit hun werken en hun doen en laten, weten of ze bekeerd of onbekeerd zijn. Iemand die niet wedergeboren is, kan immers onmogelijk die werkzaamheden hebben die een wedergeborene heeft. Zijn beste werken zijn slechts zure en onrijpe druiven, waar de Heere van walgt. Hij zegt immers in Jesaja 66: 3-4: ‘Wie een os slacht, slaat een man; wie een lam offert, breekt een hond de hals; wie spijsoffer offert, is als die zwijnenbloed offert; wie wierook brandt tot een gedenkoffer, is als die een afgod zegent. Dezen verkiezen ook hun wegen, en hun ziel heeft lust aan hun verfoeisen. Ik zal ook verkiezen het loon van hun handelingen, en hun vrees zal Ik over hen doen komen.’¹

De oprechten worden door hun vruchten als goede bomen gekend, want als zij in Christus ingeplant zijn, brengen zij goede vruchten voort. Onder al deze vruchten is er geen duidelijker uiting dan de liefde en hoogachting die zij voor Jezus in hun hart ervaren. Dit zien wij bij David in Psalm 18:2: ‘Hoe hartelijk heb ik U lief, o HEERE, mijn sterkte.’ We zien het ook bij Asaf in Psalm 73:25: ‘Wie heb ik nevens U in de hemel? Nevens U begeert mijn ziel ook niets op de aarde.’ We zien het eveneens bij Maria, die Jezus ook uitermate liefhad, omdat Hij haar veel had vergeven. We zien het ten slotte hier in onze tekstwoorden: ‘U dan die gelooft, is Hij dierbaar.’

De apostel heeft de verstrooide Joden vermaand om zeer begerig te zijn naar de redelijke en onvervalste melk van Gods Woord. Hierna toont hij voor hen aan dat God Jezus als het enige Fundament van zaligheid gelegd heeft. Daarom moeten zij tot Hem komen om als levende stenen op Hem gelegd te worden. Hierop dringt hij aan, omdat Jezus voor hen dierbaar is, hoewel veel anderen Hem verworpen hebben.

In de woorden van onze tekst zien wij:

1. De beschrijving van de personen over wie de apostel spreekt: zij die geloven.
2. Het getuigenis dat hij van hen geeft: Hij is u dierbaar.

1.

¹ Noot hertaler: Voor een goed begrip waarom Comrie hier deze tekst citeert, zie de kanttekeningen aldaar, nr. 13, 19 en 20. Kort samengevat: uiterlijk godsdienstig vertoon is de Heere een gruwel.

Het gaat hier om hen voor wie Christus dierbaar is. Zij worden aangeduid als ‘u dan, die gelooft’. Hier worden Gods kinderen getekend als mensen die de eerste en allerbelangrijkste genade bezitten die God de Heilige Geest in het hart van de uitverkorenen werkt, namelijk het zaligmakende geloof; daarom worden Gods kinderen gelovigen genoemd. Verwacht van ons geen brede beschrijving van het zaligmakende geloof; die hebben we al eerder gegeven. Ik wil er slechts iets van zeggen.

a. Het zijn Gods kinderen die geloven, omdat de Heilige Geest door Zijn krachtige roeping het dierbare geloof in hun hart werkt. Daarom wordt Hij ook de Geest des geloofs genoemd, zoals uit 1 Korinthe 12:3 blijkt waar staat: ‘en niemand kan zeggen Jezus de Heere te zijn, dan door de Heilige Geest.’ Omdat het zaligmakende geloof een bijzonder werk van de Heilige Geest is dat Hij alleen in de uitverkorenen uitwerkt, stel ik vast dat er melding gemaakt wordt van het geloof der uitverkorenen als Paulus stelt: ‘want het geloof is niet aller’, 2 Thessalonicensen 3:2.

b. Het zijn Gods kinderen die geloven, omdat het leven dat zij leven door het geloof is. Het geloof verenigt hen met de tweede Adam, Die een levendmakend Hoofd is. Zo verenigt het geloof hen zo nauw mogelijk met de Fontein van alle leven, en dit heeft tot gevolg dat zij in Jezus leven en in Hem blijven om naar de aard van het nieuwe leven vruchten voort te brengen, Johannes 15:5.

c. Het zijn – ten slotte – Gods kinderen die geloven, omdat zij al de geloofsdaden beoefenen. Dit is wel de allerbelangrijkste reden. Laten we er enkele hoofdzaken van onder ogen zien.

- Zij zijn mensen die met een krachtige overtuiging in de ziel geloven dat ze in zichzelf verloren schepselen zijn, waardig om gedood en verdoemd te worden als zij voor Gods aangezicht staan, en niet bij machte zichzelf te helpen. De verloren zoon verging van honger, en de verlamde was niet in staat om in het badwater van Bethesda te gaan.
- Zij zijn mensen die ervan overtuigd zijn dat ze een gemis ervaren; dat maakt hen rusteloos en doet – oprecht belast en beladen als ze zijn – naar Jezus zoeken, Die in waarheid het enige en vaste Rustpunt voor hun ziel is, Mattheüs 11:28.
- Zij zijn mensen die in hun armoede blijven bedelen om vrije genade en louter ontferming, omdat ze slechts genade willen vinden en geholpen willen worden te bekwamer tijd, Hebreëën 4:16.
- Zij zijn mensen die in bijzondere mate naar de gerechtigheid van een Borg hongeren en dorsten, Mattheüs 5:6.
- Zij zijn mensen die net als de verloren zoon trachten tot zichzelf te komen, op te staan en terug te keren, naar Jezus toe.
- Ten slotte zijn zij mensen die een aangeboden Jezus met hun gehele hart daadwerkelijk aannemen en voor zichzelf omhelzen, opdat Zijn Persoon met alles wat Hij heeft en doet, de hunne mag zijn. Terwijl hij dit doet, geeft de ziel zich aan Jezus over, erop vertrouwend dat Hij hem nooit meer zal verlaten, maar hem door Zijn kracht zal bewaren.

Dit is maar een korte omschrijving van iemand die gelooft. Wilt u het nog korter gezegd hebben? Mensen die geloven zijn in eigenlijke zin mensen die hun eigen gerechtigheid verlaten, en zich aan de gerechtigheid van Christus Jezus onderwerpen. Zij bevestigen de waarheid van het aanbod van genade, dat God waarachtig is, en zo rusten zij helemaal en alleen op de Borg om door Hem behouden te worden.

2.

Nu zullen wij ertoe overgaan om met de apostel iets van de dierbaarheid van Jezus te ontvouwen en onder uw geheiligde aandacht te brengen. Dat is overigens iets wat wij maar bij benadering kunnen weergeven, want dit gaat werkelijk alle gedachten te boven. Jezus draagt immers

de banier boven tienduizenden, en alles wat aan Hem is, is geheel begerlijk voor een ziel die Hem kent.

Wat de letterlijke betekenis van de tekst betreft, is er weinig wat duister is, zodat opmerkingen daarover weinig van pas zijn. Het enige dat we moeten opmerken is dat het grondwoord 'timè' twee belangrijke betekenissen heeft die niet met elkaar strijden, maar juist in elk opzicht met elkaar te maken hebben. Het betekent 'dierbaar' en ook 'eer'. Men kan de woorden van de tekst dus vertalen als: 'U dan, die gelooft, is Hij *dierbaar*', zoals onze Statenvertalers gedaan hebben; óf men kan het vertalen als: 'U dan, die gelooft, is Hij *een eer*, of *tot eer*'. Het komt ons voor dat beide betekenissen hier in aanmerking komen.

Wat de zaak zelf betreft, was het ons voornemen vanuit deze tekstwoorden een zeer zoete eigenschap van het zaligmakende geloof onder uw geheiligde aandacht te brengen, namelijk dat het geloof een genade is, die Jezus Christus op zeer hoge prijs stelt. Hij is *dierbaar* voor hen die geloven, én Hij is hun *eer*, hun *heerlijkheid*. Van beide willen we zo kort en duidelijk als ons mogelijk is, iets zeggen.

1. Jezus is dierbaar voor hen die geloven. Ieder weet of behoort tenminste te weten dat men van een voorwerp of een persoon houdt vanwege de karakteristieke eigenschappen die bij dit voorwerp of die persoon behoren en hoe deze functioneren. De ander die hiervan door ondervinding werkelijk afweet, stelt daardoor prijs op dat voorwerp of heeft achting voor die persoon. Dit is op zichzelf zo duidelijk dat er geen enkel ander bewijs nodig is om dit te kunnen beweren, dan de voorgaande zinnen nog eens aandachtig te lezen. Daarom gaan we er nu direct toe over om tot de zaak zelf te komen, en zullen we aanwijzen (a) waarin Jezus voor de gelovigen dierbaar is, en (b) waarin de werkzaamheden van de ziel van een gelovige bestaan als hij door het geloof zegt dat Jezus voor hem dierbaar is; ten slotte zullen wij (c) nog kort de wegen aanwijzen waarlangs het geloof dit teweegbrengt.

a. Allereerst wijzen we dus *enkele zaken aan waarin Jezus dierbaar is voor de ziel*. Daarbij moeten we wel opmerken dat het niet onze bedoeling is allerlei vaststaande waarheden na te gaan en wijdlopig te bespreken, zoals hoe Jezus dierbaar is als God en als de Zoon van God, hoe Hij dierbaar is in Zijn ambten en in Zijn staten, en dergelijke zaken meer. Wie hier genoeg in heeft, kan lezen wat de vrome Eversdijk daarover schrijft in zijn *Messias' Heerlijkheid*, het tweede deel, pag. 778.²

- Jezus is dierbaar voor de gelovigen in Zijn *eeuwige borgtocht*. De gelovigen klimmen door het geloof op tot de beschouwing van wat in de eeuwige vrederaad werd beraadslaagd. Zij zien hoe Gods heiligheid, rechtvaardigheid en waarheid een grote eis gelegd hebben op het verloren en vervallen menselijke geslacht vanwege Adams overtreding. Zij zien dat het zwaard van de goddelijke wraak was opgeheven om wraak te oefenen en toorn te vergelden. Zij zien hoe de mens niet één woord tot zijn verontschuldiging kon uitbrengen, en nergens vandaan hulp kon verwachten. Maar zij zien ook dat geheel onverwacht de Zoon van God Zelf een vredesvoorstel deed, en zei: 'Mijn hart is in Mij omgekeerd, Mijn ingewanden rommelen, Ik trek al Mijn berouw tezamen. Zie, o Vader, laat hen niet neerdalen in het verderf, Ik Zelf heb verzoening gevonden. Laat Uw zwaard tegen Mij ontwaken, Die Uw Vriend en Metgezel ben, als zij maar mogen ontkomen. Laat Uw zwaard tot in Mijn ziel indringen, want er is in de rol des boeks van Mij geschreven: Ik heb lust om Uw welbehagen te doen.' O, hoe dierbaar is Hij hierin voor de gelovigen! Hierin spreekt de liefde, dat Hij dit op Zich nam voor Zijn gezworen vijanden. Hij liet de volle slag op Zichzelf komen, opdat zij niet zouden worden geraakt. Jezus was hierin zo dierbaar bij Zijn Vader dat Hij als met verwon-

² Dit is de verkorte titel van dit boek in twee delen van Wilhelmus Eversdijk (1653-1729), predikant te Rotterdam van 1686-1729, dat in de jaren 1700-1703 te Rotterdam uitkwam (hertaler).

dering uitroep: ‘Wie is Deze, Die Zijn hart gericht heeft om als Borg tot Mij te naderen?’ Hoe uitnemend en dierbaar moet Hij dan niet zijn voor alle gelovigen? Zij moeten toch wel uitroepen: ‘Hij draagt de Banier boven tienduizend.’

- Jezus is dierbaar voor de gelovigen in Zijn *borgtochtelijke gerechtigheid*, omdat Hij daadwerkelijk aan beide eisen van de wet heeft voldaan.

In Zijn *lijdelijke gehoorzaamheid* is Hij dierbaar. Daarin zien de gelovigen Hem daadwerkelijk als de Godmens die de toorn van Zijn Vader draagt, terwijl Hij in bittere angst worstelt met de gehele macht van de hel. Hij werd bespot, gehoond en gesmaad en onderging een vervloekte kruisdood, opdat Hij door Zijn sterven de dreigende straf zou ondergaan en daardoor voor de Zijnen een oorzaak ten leven zou zijn. Wat wordt Hij zo dierbaar voor hen! En dat vooral als zij bedenken Wie de lijdende Persoon is, de Godmens. En voor wie leed Hij? Voor opstandelingen en vijanden. Hij deed dat met zo’n grote bereidwilligheid, omdat Hij gedrongen werd totdat het was volbracht. Wat een moeite en last onderging Hij! Wat een wonder dat de gedachte aan hun boze natuur Hem niet terughield van het werk dat Hij was begonnen, en dat zij hierdoor volkomen vergeving van hun zonden hebben ontvangen! Zippora, de vrouw van Mozes, zei tegen hem: ‘Voorwaar, gij zijt mij een bloedbruidegom.’ Welnu, dan mag de Kerk wel zeggen dat zij een Bloedbruidegom heeft, Die haar met Zijn eigen bloed verlost heeft. Dat zien we in wat nu volgt.

Ook in Zijn *dadelijke gehoorzaamheid* is Hij dierbaar. Daarmee heeft Hij daadwerkelijk de gehoorzaamheid volbracht, die de wet eiste – en dat voor hen! Want hoewel een heilig mens voor zichzelf de wet moet gehoorzamen, mag Jezus echter nooit anders worden gezien dan als de Godmens, Die Zich tot deze gehoorzaamheid niet voor Zichzelf maar voor anderen overgaf. Hierin nu is Hij dierbaar. De gelovige ziel ziet in al haar daden een onuitsprekelijk groot gebrek, maar de ziel kan tegen alle beschuldigingen in zeggen: Het heilige spreken van Jezus, Zijn doen en laten, Zijn slapen, eten, drinken, Zijn hemelsgezindheid, Zijn bidden en Zijn vertrouwen op Zijn Vader – dat is alles voor mij, waardoor heel mijn onvolmaaktheid in al die plichten overdekt wordt. O, wat is Hij dan een dierbare Jezus voor hen die geloven!

- Jezus is dierbaar voor de gelovigen, omdat Hij de *Spiegel* is waarin alle bijzonder heerlijk uitblinkende deugden van God gezien worden. Daarin ziet de ziel het strenge van Gods rechtvaardigheid, het vlekkeloze van Gods heiligheid en het onkreukbare van Gods waarheid. Die eigenschappen blijken op een heel duidelijke wijze in Gods dreigende spreken en in de straffen die Hij op Zijn eigen Zoon legde wegens de zonden van de uitverkorenen. Dit deed Hij opdat zondaren op deze wijze barmhartigheid en goedertierenheid zouden kunnen ontvangen. Paulus zegt daarom dat hij de heerlijkheid van de Heere ziet als in een spiegel om zo naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd te worden van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest. Christus Zelf zegt: ‘Niemand kent de Vader dan de Zoon, en degene aan wie de Zoon de Vader openbaart.’
- Jezus is dierbaar voor de gelovigen in het *werk* dat Hij *aan hun ziel* heeft gedaan. Wat ze ook vergeten, ze zullen nooit vergeten hoe Hij aan hun hart klopte en zei: ‘Doe open!’ Ze zullen nooit vergeten op welke liefdevolle wijze Hij hun moeilijkheden tot een oplossing bracht, hoe Hij hen lokte en hun hart geheel in beslag nam. En dit ging allemaal zonder dwang, omdat Hij hen trok met liefdekoorden en mensenzelen. Dan roept de ziel uit: ‘Dierbare Jezus, was ik U zoveel waard dat U om de instemming te hebben van een hellewicht als ik, stond te wenen totdat Uw haarlokken nat waren van de dauw in de nacht? De begaafdheid van een kunstenaar wordt het beste door diens werk aangetoond. Zo is het ook hier, want de weergaloze voortreffelijkheid en de onnavolgbare dierbaarheid van de Heere Jezus Christus wordt door Zijn gelovigen ook waargenomen in alles wat Hij voor hen gedaan heeft. Daardoor moeten zij uitroepen: Hoe dierbaar moet Hij toch zijn, Die zulke heldhaftige en roemruchte daden gedaan heeft om mij uit de macht van de hel te verlossen.

- Jezus is dierbaar voor Zijn gelovigen in de *ondertrouw* die Hij met hen is aangegaan, Hosea 2:18-19. Wat is hun ziel verwonderd dat Hij zo'n arm, mismaakt, ellendig en diepschuldig iemand voor Zichzelf in een dergelijke ondertrouw wil aannemen, terwijl Hij toch de Immanuël is, Gods eigen, enige en zeer geliefde Zoon. Uit kracht van dat huwelijksverbond, die huwelijksvereniging, is Hij nu de hunne en zij zijn de Zijne. Alles wat van Hem is, maakt Hij aan hen over, en Hij betaalt al hun grote en hoog opgelopen schulden. Hij geeft hun Zijn onfeilbaar woord dat Hij als hun Man voor hen zal zorgen, dat Hij hun oorlogen zal voeren terwijl zij thuis mogen blijven om de buit te verdelen, en dat Hij hen nooit zal verlaten. Ja, hoewel zij zich met anderen afgeven, zal Hij al hun afkerigheid genezen en in zorgvuldige liefde zwijgen, als zij maar terugkeren. O, wat een dierbare Man! Al wat aan Hem is, is geheel begeerlijk voor hen die geloven!
- Jezus is dierbaar voor Zijn gelovigen in het *werk* dat Hij voor hen verricht *bij Zijn Vader*. Hij bereidt voor hen immers een woning in het huis van Zijn Vader met de vele woningen. Hij zendt ook Zijn scepter uit om velen aan Zich te onderwerpen en bereidwillig te maken op de dag van Zijn heerkraft. Maar Hij is voor de gelovigen vooral dierbaar in de voorspraak die Hij voor hen doet bij de Vader. Zij zien dat ze dagelijks zondigen en met vuile kleren voor de Heere moeten staan, en dat er vele en machtige aanklagers zijn. Maar wat worden zij erdoor versterkt dat ze deze grote Hogepriester zien, met de namen van de Zijnen geschreven op de borstlap. Hij treedt toe met Zijn verdiensten en eist dat zij niet gestraft zullen worden maar vrijspraak ontvangen, hoe doemwaardig de zonden van de Zijnen in hun aard ook mogen zijn. O, wat maakt dit Hem dierbaar! Want telkens als zó door het geloof op Hem wordt gezien, worden de vuile kleren waarmee zij vóór dit zien op Hem bekleed waren, uitgetrokken en de wisselklederen aangetrokken, en wordt er een koninklijke hoed op het hoofd gezet, Zacharia 3. Ja, Jezus is voor Zijn gelovigen hierin zó dierbaar dat zij soms uitroepen: 'Heere Jezus, hoe graag ik ook zou willen dat U lichamelijk tegenwoordig bent en evenals een Maria daarop gericht ben, ik wil het toch wel missen opdat U dáár het werk voor mij uitvoert. Ik wil wel door geloof leven en geduldig zijn voor wat het aanschouwen van U betreft, omdat ik zie dat U nodig bent bij de Vader. Ik wil me door het geloof op grond van Uw voorbeding ervan verzekeren dat U mijn zonden wilt vergeven, hoewel ik dit niet zo duidelijk gevoel, want U bidt dag en nacht, en de Vader hoort U altijd.'
- Jezus is dierbaar voor Zijn gelovigen in de *verzegeling* die Hij toepast, zoals staat in Efeze 1:13: 'Nadat gij geloofd hebt, zijt [gij] verzegeld geworden.' De ware gelovige ondervindt veel bestrijdingen over zijn staat en zijn aandeel in Jezus. Alles wat hij ondervindt, wordt soms uitgemaakt voor zijn eigen werk of voor een werk van de satan; of hij denkt dat hij maar een tijdgelovige is. Hierdoor wordt zijn ziel verschrikkelijk heen en weer geslingerd, en is hij als iemand die zonder troost voortgedreven wordt. Dit brengt hem soms zó ver dat hij al te snel bijna zou zeggen dat hij Jezus nooit gekend of Hem door het geloof gezien heeft. Maar nu gaat de twijfelmoedige ziel in haar binnenkamer. Zij gaat tot Jezus roepen en zegt: 'Heere Jezus, is datgene wat ik ondervind, mijn eigen werk of Uw werk? Heb ik het van mijzelf dat ik me zo kan veroordelen en schuldig verklaren? Is het van mij dat ik in mijn eigen oog ben als een melaatse en walgelijke persoon, en dat ik zó naar U honger dat niets in de wereld mij kan verheugen dan U alleen? Was het ook allemaal bedrog toen ik meende mij aan U over te geven? Was het niet alleen maar met mijn verstand dat ik iets van Uw gewilligheid opmerkte? Och, lieve Jezus, ik ben zo bang voor zelfbedrog, ik ervaar dat mijn hart bedrieglijk is. Ik weet dat men heel dichtbij kan komen en toch de zaak kan missen, ja dat de satan zich in een engel des lichts kan veranderen. Maar het is mij toch om waarheid te doen. O, als het nog niet goed met me is, ontdek mij daar dan aan, opdat ik niet met een leugen in mijn rechterhand zal verloren gaan. En als het Uw werk is, geef mij dan licht om het te zien en het er werkelijk voor te houden.' Het gebeurt soms dat door dergelijk klagen Jezus nabij

wordt gebracht en dat Hij het zegel op de ziel zet door te zeggen: 'U bent de Mijne.' Dan overtuigt Hij de ziel ervan dat hetgeen zij ondervindt Zijn eigen werk is. Wat brengt dit een blijdschap in de ziel en wat wordt Jezus daardoor dierbaar, omdat Hij in Zijn gunst een nieuw blijk van Zijn liefde geeft, terwijl het hart zo twijfelmoedig was.

- Jezus is dierbaar voor Zijn gelovigen door Zijn *zalig wonen* in het hart van Zijn volk. Er is geen waarheid die zij duidelijker leren als deze dat Jezus door het geloof in het hart woont. Christus is de hoop der heerlijkheid in u. 'Indien iemand Mijn stem hoort en open doet, Ik zal tot hem inkomen en woning bij hem maken. Die Mijn geboden bewaart, Ik en de Vader zullen tot hem inkomen.' Hierin nu is Hij dierbaar, omdat Hij voortdurend als de grote Heer des huizes Zijn hand om de ziel, Zijn geestelijke tempel, slaat en Zijn huis bewaart tegen allen die er een aanval op wagen. Hij siert Zijn huis op met Zijn geestelijke tegenwoordigheid en brengt alles met Zich mee wat nodig is aan voedsel en kleding. Want waar Hij is, is geen gebrek. Waar Hij is, is Hij met Zijn volheid. En wat is die onuitputtelijk, omdat de gehele volheid van God in Hem woont waaruit de gelovigen genade op genade ontvangen. De ene genade volgt op de andere. Dat houdt in dat er genade is om de ontvangen genadegaven in hun aard en werking te bewaren en te versterken, met het doel dat Zijn geestelijk huis versierd zal worden en elke oprechte gelovige voor God een woning in de Geest mag zijn.
- Jezus is voor Zijn gelovigen dierbaar in de *zalige leiding* die Hij hun geeft door de woestijn naar Kanaän. Niemand heeft ooit een gegronde reden om daarover te klagen, en er is ook geen gelovige die dit ooit heeft gedaan dan alleen in een verkeerde gestalte van ongelovigheid. O, de gelovige ziel vindt Jezus in dit opzicht dierbaar. Hij is voor hen een ontfermende Leider, zoals gezegd wordt: 'Hun Ontfermer zal hen leiden'. Hoe? Wel, de lammeren vergaardert Hij in Zijn armen en Hij draagt ze in Zijn schoot, maar ondertussen ontbreekt het de zogende moederdieren niet aan zorg, omdat Hij Zich in alles gedraagt naar de gang van het werk. Hij geeft nooit een kruis, of Hij draagt Zelf het zwaarste deel. Wat zeg ik? Hij draagt de ziel met haar kruis beide, en Hij geeft telkens nieuwe krachten als er nieuwe kruisen komen. Hij vernieuwt de krachten van de gelovigen zoals die van de arenden. Er is nooit een zo donkere voorzienigheid geweest of Hij heeft de ziel daaruit gered. Als het op het allerdonkerst was, heeft Hij tot verwondering en verrassing het licht doen opgaan in de duisternis. Hierdoor mogen zij zeggen dat Hij een Vriend is te middernacht, Die juist zó wil leiden dat het voor de Zijnen duidelijk wordt dat Hij alléén hun Redder is. Daardoor mogen zij bij elke stap die ze zetten Zijn goedertierenheid roemen en Hem tot in eeuwigheid verheerlijken.
- Jezus is voor Zijn gelovigen dierbaar in Zijn *genadegaven*. Er is niet alleen genade op Zijn lippen uitgestort, maar Hij heeft gaven ontvangen opdat de wederhorigen bij Hem zouden wonen. Deze genadegaven zijn vele. Er is Zijn *vergevende* genade, die hun overtredingen uitdelgt als een nevel en een dikke wolk, en deze zelfs werpt in het midden van de zee. Er is Zijn *genadige aannemen* van het minste wat zij doen, waar Hij een zucht en het stamelen van een kind hoger acht dan alle welsprekendheid van mensen die bidden zonder genade te kennen. Er is toch zo'n dierbaarheid in de genade van de Heere Jezus Christus, dat de ziel Hem Zélf wel dierbaar moet achten omdat Hij de Fontein is waaruit alle genade voortvloeit.
- Jezus is voor de gelovigen dierbaar in de *overvloed* die zij ervaren als Hij hun ziel onthaalt op alle hemelse zegeningen in Christus Jezus. Daar vinden zij niet alleen brood en water om hen te versterken voor het maken van een reis van veertig dagen lang, maar ook wijn en melk, honing en honingzeem, waarvan zij tot verzadiging toe mogen eten. Daar mogen zij drinken uit de beken van Zijn luthof tot verzadiging, ja tot dronken worden toe. Dit is het verborgen manna en een voedsel dat de wereld niet kent. Het is een feest waarbij Christus, deze dierbare Immanuël, niet alleen de gastheer is maar ook de spijs, die voor het gehemelte van de gelovigen zoet is.

- Jezus is voor de gelovigen dierbaar in Zijn *aangename* en *verkoelende schaduw*. Dan denken zij eraan hoe ze door de zon werden gestoken vóór zij naar deze schaduw konden vluchten! Hoe verkwikkend is het voor hen in Zijn schaduw te vertoeven, want die is als de schaduw van een grote steenrots in een dorstig land. In die schaduw ondervinden zij een begin van de hemelse vreugde en rust. Dan zeggen ze met de bruid: 'Ik heb grote lust in Zijn schaduw, en zit eronder, en Zijn vrucht is mijn gehemelte zoet', Hooglied 2:3.
- Jezus is voor de gelovigen dierbaar in Zijn *uitnemende* en *volhardende liefde*. De gelovige ziel ziet hoe de liefde tot de uitverkorenen Hem de schoot van Zijn Vader deed verlaten en Hem gewillig door de Rode Zee van de goddelijke toorn deed gaan. De ziel ziet dat Hij onveranderlijk is in Zijn liefde. Hij heeft Zijn kinderen niet dan eens méér en dan eens mínder lief, maar Hij heeft hen altijd en steeds opnieuw lief met een oneindige liefde, ja met een voortdurende en eeuwige liefde, waarin Hij zwijgt. Dat doet de ziel als vanzelf spreken: 'Het is geen wonder dat de maagden U liefhebben, want Uw liefde is beter dan de wijn.'
- Jezus is voor de gelovigen zelfs dierbaar in Zijn *bestrafing*. Wat is Hij daarin zachtmoedig. Hij verheft Zijn stem niet op de straten, maar wijst op hun verkeerde daden door hun de onbetamelijke ervan te laten zien. Dat doet Hij voor hen die Hij met zo'n dure prijs gekocht heeft. Hij zegt als het ware tegen hen: 'Ik heb toch Mijn bloed voor u uitgestort om u te verlossen van uw ijdele wandel? Ik heb u zoveel genade bewezen, en beantwoordt u die dan niet? Is dit nu uw goedgevoelen tegenover Mij, uw Zienvriend? Dat heeft zo'n kracht dat het door de ziel snijdt en het hart als was doet smelten, waardoor de gelovige zegt: 'Wat hebben we met de afgoden te doen? Laat ze varen, en laten we ons met ziel en lichaam aan Hem offeren Die zoveel voor ons gedaan heeft; want dat is onze redelijke godsdienst.'
- Jezus is voor de gelovigen dierbaar in Zijn wonderlijke *gewilligheid* en *bereidwilligheid* ten behoeve van de Zijnen. De ziel die dit met levendige indrukken ziet, moet wel zeggen: 'Weg met dat zondige klagten, weg met die moedeloze en harde gedachten alsof het hart van Jezus niet te vermurwen zou zijn. Hij stond gereed om mij te redden éér ik het zou aandurven dat te verwachten. Ik moet zeggen dat dit een waar woord is: 'Eer zij roepen, zal ik horen, en terwijl zij nog spreken, zal ik antwoorden.' O, wat maakt dit Hem uitnemend dierbaar! Hoe kostelijk is het dat dit van Hem geloofd mag worden!
- Jezus is voor de gelovigen dierbaar in Zijn *terugkeer* na een tijd van scheiding en verberging van Zijn aangezicht. De ziel moet dan zeggen: 'Ik dacht dat Jezus mij geheel en al vergeten had, dat Hij nooit meer aan Zijn barmhartigheid zou gedenken, dat de bergen van zonden zo hoog waren gerezen dat Hij er nooit meer overheen wilde gaan, dat ik tot aan het graf toe geheel in het zwart had moeten gaan, en dat ik Hem zou moeten zoeken zonder Hem ooit te vinden. Maar wat een wonder boven alle wonderen! Uit dit modderige slijk en deze diepe klei trekt Hij mij nu op! Ik heb Hem gevonden Die ik liefheb. Nu zie ik dat er slechts een ogenblik is in Zijn toorn, maar een leven in Zijn goedgunstigheid. Voor degene die gelooft, is Hij toch dierbaar als Hij naderbij komt, want het is goed nabij God te zijn.'
- Jezus is voor de gelovigen dierbaar in Zijn *geheimhouding*. De beste vrienden vertellen soms geheime dingen over elkaar. Er zijn dingen die de vrouw niet durft vertellen aan de man die aan haar boezem ligt. Maar het is een wonderlijke zaak dat de gelovige alles aan Jezus mag bekendmaken. Hij zal dat wat verborgen moet blijven, nooit in de openbaarheid brengen, en zal de Zijnen er ook nooit verwijten over maken, want Hij zwijgt op een volmaakte, goddelijke wijze in Zijn liefde.
- Jezus is voor de gelovigen dierbaar in al de *goederen* die Hij voor zijn gelovigen in bezit heeft. Dierbaar is Hij vanwege de rechtvaardigmaking, de heiligmaking en de bewaring door Zijn kracht tot de zaligheid die geopenbaard zal worden. Daarin zal Hij hen openlijk erkennen als de Zijnen. Hij zal hen met Zijn beeld verzadigen na hun ontwaken, en alle tranen van hun ogen afwissen, en Hij zal hen de volle genieting van Hem doen smaken tot in alle eeu-

wigheid. O, hoe dierbaar moet Hij zijn Die zo'n onvoorstelbare rijkdom – die geen oog heeft gezien, geen oor heeft gehoord en nooit in het hart van een mens is opgekomen – heeft weggelegd voor hen die Hem vrezen en Zijn verschijning liefhebben.

- Jezus is voor de gelovigen dierbaar in Zijn *genademiddelen*. De gelovige stelt zich niet boven de middelen, maar hij stelt de middelen ook niet in de plaats van Christus. Jezus is hem hierin dierbaar, omdat Hij Zich openbaart in de middelen. Daarin is het dat de gangen van onze God, de gangen van onze Koning gezien worden. Omdat David God in het heiligdom had gezien, koos hij ervoor een dorpelwachter in Gods huis te zijn. Dat was het ene ding dat hij begeerde, namelijk om in Gods huis te wonen en daar de liefelijkheid van de Heere te aanschouwen, Psalm 27 en Psalm 84.
- Jezus is voor de gelovigen dierbaar in Zijn *kinderen*. In hen zien zij de trekken van Jezus' beeld. Er is een geestelijke verwantschap, een innige liefde en genegenheid, want omdat zij een Hoofd hebben en leden van hetzelfde verborgen lichaam zijn, hebben zij geestelijke blijdschap in elkaar, en delen zij lief en leed met elkaar. Tot hen die de heiligen en heerlijken op aarde zijn, is al hun lust, Psalm 16.
- Ten slotte is Jezus – om er verder niets aan toe te voegen – voor de gelovigen dierbaar in Zijn *komst ten oordeel*. Daar verlangen zij al zuchtend naar zolang ze in de woestijn van dit leven zijn. Maar ondertussen is Hij dierbaar voor hen, omdat zij op goede gronden Zijn komst samen met al de heiligen mogen verwachten. Als zij alleen in dit leven op Hem zouden hopen, waren zij de ellendigste van alle mensen. O, wie kan dit alles – en dan nog duizendmaal méér dan wij kunnen uitdrukken – bevatten en Jezus niet ten hoogste prijzen, en uitroepen: 'Hij draagt de banier boven tienduizenden.' Om de vraag te beantwoorden waarin Jezus allemaal dierbaar is, zal na alles wat wij gezegd hebben het beste antwoord zijn: 'Kom en zie!' Dit zal in één ogenblik méér onthullen dan engelen en mensen in honderd jaar kunnen doen. Want als er van Christus' dierbaarheid gesproken wordt, moeten zij hiervoor woorden gebruiken die niet bij machte zijn de voortreffelijkheid hiervan uit te drukken.

b. Nu gaan wij ertoe over om iets te zeggen over de *zielsgestalten van de gelovigen*, als zij mogen zeggen: 'Hij is *mij* dierbaar.'

- Als de gelovige ziel alles wat gezegd is over de dierbaarheid van Jezus, voor zichzelf overdenkt, ziet ze dat Hij de parel van grote waarde is. Daarom verkoopt ze alles om die parel te kunnen bemachtigen en in bezit te krijgen. Dit zien we verbeeld in de gelijkenis van de evangelische koopman. De ziel zegt nu: 'Het koste wat het wil, maar deze dierbare Jezus moet ik hebben! Vrouw, man, kinderen, en ook vader en moeder, vrienden, rijkdom en eer wil ik gewillig afstaan. Ik wil ook allerlei hoon en smaad, allerlei lijden en wederwaardigheden wel ondergaan, als ik dit juweel maar mag hebben!' O, wat is het zalig alles te verkopen en afstand te nemen van alles wat het kopen van deze parel belemmert, en wat in het stervensuur de ziel in het geheel niet zal baten. Maar wat is het zalig deze parel te kopen, deze dierbare Jezus, Die een bestendig en duurzaam bezit is, dat de eigenaars daarvan voor eeuwig rijk maakt. Want het is zo dat wie hem bezit, nooit gebrek zal lijden, vgl. Spr. 8:21.
- Als de gelovige ziel dit alles overdenkt en toestemt, nadert ze tot de dierbare Jezus en roept met de Samaritanen in Johannes 4 uit: 'O prediker, u hebt wel iets van Hem gezegd, maar nu zie ik Hem, en ik zie nu meer in Hem dan engelen en mensen mij ooit kunnen vertellen of wat ik van hen zou kunnen navertellen. Dit kan ik wel zeggen: de helft, nee het honderdduizendste deel is mij nog niet aangezegd. Zulk een is mijn Liefste, ja, zulk een is mijn Vriend, gij dochters van Jeruzalem', Hoogl. 5:16.
- Als de ziel dit alles overdenkt, merkt ze een bijzondere hoogachting in zich op voor Jezus, de dierbare Immanuël. Dan moet ze uitroepen: 'Wie heb ik nevens U in de hemel? Nevens u lust mij ook niets op de aarde.' De reden hiervan is dat ze in Jezus genoeg vindt, en in Hem een

voortreffelijkheid ziet boven alle dingen. Dan zal de ziel zeggen: ‘Waarmee zal ik mijn Liefste vergelijken? Er is vrijwel niets wat in staat is Hem uit te beelden. Zijn voortreffelijkheid gaat boven alles. Onder de rozen en lelies is Hij de roos van Saron en de lelie der dalen. Als ik Hem vergelijk met de hemellichamen, is Hij niet alleen een ster en een zon, maar ook de flonkerende morgenster en de zon der gerechtigheid. Hij is Degene onder Wiens vleugelen genezing is; Hij draagt de banier boven tienduizend. Anderen willen roemen op paarden, wagens en ruiters, maar zij die zo’n hoogachting voor Hem hebben, willen alleen roemen in Jakobs sterkte.

- De ziel gaat zich ook met een allerinnigst genoegen verblijden. Voordat ze deze dierbare Jezus had, was er altijd wel iets dat haar rust verstoorde en ervoor zorgde dat ze onvoldaan bleef. Maar nu is het: ‘Maak de Heere met mij groot, want Hij heeft wonderen aan mij gedaan. Hij heeft mij gegeven wat mijn gehele ziel vervullen en verzadigen kan. De snoeren zijn mij in lieflijke plaatsen gevallen, en ik heb een schoon erfdeel ontvangen. De Heere Zelf is het Deel van mijn erve, en Hij ondersteunt mijn lot. Ik ben zeer vrolijk in de Heere. Ja, ik heb meer blijdschap in Hem dan de goddelozen wanneer hun koren en most vermenigvuldigd worden.’
- Wie ziet dat Jezus zo dierbaar is, die is er steeds op uit Hem te gebruiken in alles waarin Hij dierbaar is. Daardoor is zijn leven een voortdurend gaan van leeg naar vol, van eigen machteloosheid naar de kracht van Jezus, van zijn armoede naar de rijkdom van Jezus, van zijn duisternis naar het licht van Jezus, van zijn schuld naar de gerechtigheid van Jezus, omdat Hij voor de zijnen van God tot wijsheid, rechtvaardigheid, heiligmaking en een volkomen verlossing geworden is, 1 Kor. 1:30.
- Wie deze dierbaarheid van de lieve Jezus ziet, is er ook bijzonder op gericht en draagt er nauwgezet zorg voor dat Jezus voor hem steeds dierbaarder wordt. Hij wil dat zijn hart nooit in iets anders dierbaarheid zal vinden, en dat de zonde zijn hart niet gaat strelen en zich er ook niet in gaat huisvesten. Het is hem juist een diep genoeg afstand te doen van allerlei ongerechtigheid.
- De ziel voor wie Jezus dierbaar is, kan het niet uithouden als Jezus Zich verborgen houdt. Er wordt wat gezocht en gekermd of Hij Zich toch niet langer wil verbergen, maar terugkeren tot de ziel, opdat ze in Hem al Zijn heerlijkheid mag zien, en Hem als een bundeltje mirre tussen haar borsten mag neervlijen.
- Om geen andere zielsgestalten en -werkzaamheden meer te noemen, wil ik ten slotte gezegd hebben dat Gods kind eropuit is de dierbare Heere Jezus voor allen dienstbaar te laten zijn. Daarom tracht hij zijn gaven aan te wenden om Jezus naar zijn vermogen in al Zijn dierbaarheid voor te stellen, opdat een blinde wereld verliefd zou worden op Jezus. Het is tegelijkertijd voor hem een zwaard in zijn ziel dat de wereld géén heerlijkheid ziet in de lieflijke Jezus om Hem te begeren.

c. Is er nu iemand die vraagt *hoe het zaligmakende geloof Christus in al die genoemde opzichten voor de ziel dierbaar maakt*, dan vragen we u nog even op te letten. We zullen het in enkele woorden duidelijk maken.

- Het geloof overtuigt de ziel van de totale noodzaak van Jezus om zalig te worden. Iets wat men immers als heel noodzakelijk beschouwt, omdat men zonder dat niet kan leven of sterven, wordt op een heel bijzondere manier dierbaar.
- Het zaligmakende geloof – dat een bewijs is van de zaken die men niet ziet – is het oog van de ziel waardoor Gods kinderen meer heerlijkheid en dierbaarheid in Jezus zien dan de woorden uitdrukken. Het is dan ook geen wonder dat Hij voor hen dierbaar is.
- Het geloof neemt Jezus daadwerkelijk in eigendom waardoor men zegt: ‘Hij is mijn Jezus.’ Dit maakt Hem dierbaar. Hoewel iemand prachtige goederen kan zien, zijn ze voor hem niet

dierbaar als ze zijn eigendom niet zijn. Als men iets in eigendom heeft, kan men zeggen ‘dat is van mij’. Dat geeft een zaak grote waarde.

- Ten slotte doet het geloof werkelijk de dierbaarheid aan de ziel ondervinden. Het zegt tegen de ziel: ‘Kom, smaak en proef dat de Heere goed is.’ Wie eenmaal van deze wijn geproefd heeft, blijft er prijs op stellen; hij zal niet meer verlangen naar wat achter hem ligt.

2. Maar we zeiden dat de tekst ook heel goed als volgt vertaald zou kunnen worden: ‘U dan die gelooft, is Hij tot eer.’ We zouden hier heel breed kunnen aantonen hoe Jezus tot eer van de gelovigen is. Maar we durven hierover eigenlijk niets te zeggen, en daarom noem ik alleen maar het volgende.

- Jezus is voor hen die in Hem geloven tot een eer, omdat Hij Zijn heerlijkheid op hen legt. Daardoor worden zij volmaakt in schoonheid, en worden zij de heiligen en heerlijken op de aarde genoemd, zie Ezech. 16:14. Israëel was volmaakt schoon door de heerlijkheid van de Messias, die Hij op hen legde. Jezus legt altijd een zeker aanzien en gezag op hen die Hem toebehoren, zodat zij door allen die hen zien, gekend worden vanuit de gestalte van Jezus. Die gestalte drukken zij uit in standvastigheid, eerbied, oprechtheid en ernst om de wil van God te doen.
- Jezus is voor hen die in Hem geloven tot eer, omdat Hij hen – als ik het zo zeggen mag – verbindt met een heerlijke familie. Want die in Hem geloven, geeft Hij macht om kinderen van God te zijn. Zijn Vader is ook hun God en Vader in Christus Jezus, Joh. 20:17.
- Jezus is voor hen die in Hem geloven tot eer, omdat Hij hun Zijn heerlijk kleed aandoet, dat zijn de klederen des heils en de mantel der gerechtigheid. De koningin staat voor de Koning met het goud van Ofir, in gestikte klederen van gouden borduursel, Psalm 45:14-15.
- Jezus is voor hen die in Hem geloven tot eer, omdat Hij hen in bijzondere ereambten aanstelt. Wilt u weten welke? Wel, hier volgen ze: Hij maakt hen tot een koninklijk priesterschap, tot een heilig en verkregen volk, opdat zij zouden verkondigen de deugden van Hem Die hen geroepen heeft uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht.

We zouden daar nog andere dingen aan kunnen toevoegen, maar omdat we bang zijn dat we dan te uitvoerig worden, gaan we daar nu korthedshalve aan voorbij.

Toepassing

We hebben nu gezien, aandachtige hoorders, dat Jezus voor de gelovigen heel dierbaar is. Langs deze weg hebben we vele kentekenen ontvangen waardoor we van onszelf kunnen weten en uit de vruchten van ons leven kunnen oordelen, of wij gelovigen zijn of niet. Laten we daarom alles wat gezegd is op onze eigen situatie toepassen.

- a. Als nu ieder zich wil onderzoeken en toetsen, wat zullen velen dan zien dat ze de grote zaak missen!
 - Maar als Jezus voor u dierbaar is, dan hebt u duidelijk en op levendige wijze de staat van uw ellende leren kennen. Dan hebt u door het licht van de Heilige Geest ook de volstreekte noodzaak van Jezus gezien. Want iemand zal nooit en te nimmer prijsstellen op een zaak of persoon, dan alleen als hij die voor zichzelf als noodzakelijk erkent. De mensen mogen dan al zeggen dat men Jezus moet liefhebben, omdat Hij het waard is vanwege de uitnemende heerlijkheid en de onovertroffen dierbaarheid van Zijn Persoon, maar ik ben ervan overtuigd dat geen van beide eigenschappen ooit werkelijk gezien of gekend zal worden, dan alleen door hen die hun ellende op een doorleefde wijze kennen. Men zal wel met genoeg, met een zekere aandoening en verwondering over Jezus kunnen horen en over Hem kunnen spreken, als alles over Hem vanuit de profeten en de evangeliën wordt aangehaald. Het is te vergelijken

met mensen die over het leven, de daden en lotgevallen van een belangrijke vorst of veldheer lezen, maar omdat zij zich niet in het nauw gedreven voelen, hun niet om hulp zullen vragen. Zo is het hier ook. Hoe groot de verwondering en het genoegen over Jezus ook mogen zijn, niemand zal Hem ooit werkelijk nodig hebben of hij moet iemand zijn die belast en beladen is en zien dat niemand hem rust kan geven dan Jezus alleen. Wat zegt u daarop? Moeten velen de conclusie niet trekken dat Jezus voor hen nooit echt dierbaar geweest is, omdat ze nooit bekommerd geweest zijn en hun ellende hen nooit echt heeft terneergedrukt?

- Als Jezus voor u dierbaar is, dan hebt u Hem door het licht van de Geest leren kennen. U bent dan niet in uw opvatting en verstandelijk begrip van Jezus blijven steken, maar Jezus heeft Zichzelf aan u geopenbaard, zodat u hebt moeten zeggen: 'De helft van Zijn dierbaarheid is mij niet aangezegd.' Mijn geliefden, dit dient u toch te onderzoeken, want onbekend maakt onbemind.
- Als Jezus voor u dierbaar is, dan hebt u de hand van het geloof op Hem gelegd om Hem te omhelzen en Hem als uw bezit toe te eigenen. Dan gaat u Hem ook daadwerkelijk gebruiken ten dienste van uw eigen ziel tot wijsheid, rechtvaardigmaking en heiligmaking. Want pas als een zaak uw eigendom is, wordt die dierbaar voor u. Wat zou het immers baten om heerlijke dingen te zien, als ik niet tegelijk kon zeggen dat die heerlijke dingen van mij zijn en dat ik daar deel aan heb.
- Als Jezus voor u dierbaar is, kunt u zonder Hem niet leven. Als Hij Zich verbergt, schreit uw hart Hem achterna, dan hongert u naar Hem, en dan hebt u een groter verlangen naar Zijn gemeenschap dan een hert dorst heeft naar de waterbeken. U hebt zo'n hoogachting voor Hem dat alle andere dingen alleen maar schade en drek zijn als ze met Hem vergeleken worden.
- Als Jezus voor u dierbaar is, maakt u veel gebruik van Hem. Dan is uw leven erop gericht uzelf op te dragen en over te geven aan Jezus. Dan roept u voortdurend Zijn hulp in om Zijn werk als Middelaar in u te verrichten.

b. Als wij deze dingen overdenken, dan zullen de meeste mensen moeten vaststellen dat zij deze kenmerken niet kennen, en het tegenovergestelde juist bij velen te vinden is. Wat zijn er veel onverschillige, verharde, rijke en zich rijk wanende mensen die helemaal geen gebrek hebben! Wat zijn er veel onwetenden die Jezus niet kennen en dus ook niet naar Hem verlangen, maar toch gerust kunnen zijn hoewel ze zonder Hem leven! Wat zijn er velen die meer prijs stellen op de tijdelijke dingen dan op Jezus! Deze klacht mag met recht over velen uitgesproken worden, namelijk dat zij geen heerlijkheid in Hem zien en geen reden hebben waarom ze Hem zouden begeren.

Mijn geliefden, ik wens dat u uw ellende mag zien, en dat uw harten mogen uitgaan tot Jezus. Ik wens dat u de ijdelheden zult verlaten en uw liefde aan Jezus zult geven. Daar zijn immers redenen genoeg voor!

Jezus is een Zaligmaker, en u bent een zondaar. Jezus heeft alles wat u voor tijd en eeuwigheid gelukkig kan maken. Jezus is Degene Die voor de engelen en alle gelovigen alle aanleiding geeft voor de diepste verwondering. Wat is het dan vreselijk dat u Hem niet ziet als deze dierbare Jezus, en niet in Hem gelooft!

Kinderen van God, u bent in het geloof; u behoort tot hen voor wie Jezus dierbaar is. Het is wel waar dat u daarover vele malen twijfelt, omdat u niet altijd de innige en levende uitgangen van uw hart naar Hem opmerkt, maar dan hoop ik toch dat u uw staat wel eens mag opmaken juist vanuit uw gebrek, vanuit het feit dat u dit ziet en voelt, en vanuit uw onvoldaanheid omdat u Jezus niet hartelijker liefhebt. Een natuurlijk mens heeft nooit verdriet over de vraag of hij

Jezus liefheeft. Als u dit beseft, zou u zien dat Jezus toch dierbaar voor u is boven alles! Daarom wil ik een opwekkend woord tot u richten, want u hebt de kenmerken al gehoord.

- Gelovigen, tracht allereerst en allermeeft ernaar te staan om méér van de Geest des geloofs te mogen hebben om het geloof te versterken en dat met kracht in uw hart te werken. Stel toch dikwijls als een machteloze uw ziel in een verborgen plaats open voor de wind van de Geest. Zucht dan maar stil: 'Kom, noordenwind en zuidenwind, en doorwaai de hof van mijn ziel.' Het geloof is die genade waardoor u in staat zult zijn Jezus oprecht lief te hebben, want het geloof werkt door de liefde.
- Gelovigen, als u wat onaangedaan en ongevoelig bent, overdenk dan voor uzelf alles waar Jezus bij betrokken is. Denk aan alles wat Hij geleden heeft, wat Hij gedaan heeft, en aan alles wat Hij doen wil. Wellicht zal dat uw hart opnieuw in liefde doen branden en uw ziel gaande maken.
- Wees er maar bang voor dat er iets is tussen Jezus en uw ziel dat scheiding maakt. De zonden zullen u immers in liefde doen verflauwen, en het licht van het geloof zal erdoor verdonkerd worden. Dan zult u de dierbaarheid die er in Jezus is, niet kunnen zien. Johannes zegt: 'Deze dingen schrijven wij u, opdat gij niet zondigt.' Laten al degenen die de Heere liefhebben het kwade toch haten, en laat de zonde niet in uw sterfelijk lichaam heersen, want dat is een tempel van de Heilige Geest!
- Als Jezus Zich om heilige en wijze redenen verbergt, wacht u dan voor harde gedachten over Hem en ook voor twijfel of Hij u liefheeft, want die Hij liefheeft, heeft Hij lief tot het einde. Het is zeker dat het het beste teken van oprechte liefde is, wanneer u de Persoon van Jezus in Zijn afwezigheid liefhebt, hoge gedachten van Hem hebt, en bijzonder naar Zijn komst verlangt met een verlangen dat groter is dan dat van een hert naar de waterbeken.

c. U die Jezus liefhebt, laat deze waarheid voor u tot troost zijn. Een troost onder al de hoon, de smaad en de laster die u door de wereld wordt aangedaan. Het kan zijn dat zij u aanzien als een verachte fakkel en zeggen: 'Het is Sion, niemand vraagt naar haar.' Maar Jezus in Wie u gelooft, is voor u tot zo'n eer en heerlijkheid, dat alles van deze wereld daarbij vergeleken helemaal niets is. Troost u hiermee: als Jezus voor u dierbaar is, dan bent u ook voor Hem dierbaar! Hij zet u als een zegel op Zijn hart en op Zijn arm. U bent in Zijn beide handpalmen gegraveerd. Hij zal dan ook niet eerder rusten dan tot het moment dat Hij u gebracht zal hebben in het huis van Zijn Vader, waar vele woningen zijn. Daar mag u Hem zien en kennen zoals Hij is.
AMEN